

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

94. De Orpiensi Coenobio per Pipnum fundato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

De Orpiensi cœnobio per Pipinum fundato.

Ipinus quo infame Sacrilegum homicidium expiaret, furorem diuinum placaret, simul publicum datum scandalum auferretur, monasterium Virginum construxit in loco dicto Orpen, Nunc Orpium, vernacule (Ollegrand) in ea Austrasiæ parte quæ modo est Gallobrabantia Vestalibus ex Nuellensi cœnobio eò adductis. Ioannes quidem Placentius in Catal. Episcoporū Leodiensium, Diuæus in his toria Brabantiq; aiunt id cœnobium fundatum ab Alpaide à Pipino iam semotâ & poenitente. Verùm non puto nobiscum pugnare: potest vterque esse fundator: Pipinus fundum conferendo, authoritate, consensu suo instituen do, prima fundamēta iaciendo: Alpais augendo, dotem comportando, primam foundationem promouendo. In ea Parthenone vixit Sanctissimè præfuitque Abbatissa S. Adelia, cuius lipsana in Odæio Ecclesiæ Orpiensis etiamnum religiose asseruantur. Eius vitam ex M.S. eiusdem Ecclesiæ Gallicè edidit Ioannes Monceaux ex Socie tate I E s V. Sed quæ mihi semper apparuit & apparet non syncera, commixta ex actis S. Odiliæ sive Othiliæ Ba uaricæ, quod multis SS. virtis accidisse deplorat Molanus. Per Barbarorum enim irruptiones gesta SS. amissâ dum pij Zelatores ex varijs & scriptis & locis restaurare sunt conati, vbi nominum similitudinem inuenerunt, vna eademque reputantes, omnia in vnum congerendo per miscuerunt; pluribus adscribenda, vni ascripserunt, triste

triste funus Alitheæ afferentes. id ipsum reor ex parte contigisse actis S. Swiberti coepiscopi S. Willibrordi quæ in hoc opere discutimus, infartis nonnullis de alio Swiberto Anglo Abbatे i. Episcopo Verdenſi sub Carolo Magno, de quo Krantzus in Metropol. Saxonie. Idem in actis S. Adeliæ, quæ à multis Odilia & Othilia, quod decipere natum est, scribitur, quamquam minus recte, cum antiquissimæ litteræ apud nos & speciatim diploma B. Alberti Martyris datum Remis paulo ante Martyrium sibi per Adeliam citet, numquam Odiliam, Othiliam: Gallice etiam nunquam aliter audit quam S. Adelle. Desit diu sacra Pipini Plantatio. Quo tempore, non liquet. Mihi probabilissimum scœculo 9. per Nortmannorum debacchationes; post quos locum occuparunt Clerici in communi viuentes. His iam proprietarijs & prebendarijs factis, successerunt Abbas & Monachi Florinenses Ordinis S. Benedicti, qui totum Orpium in temporalibus & spiritu- alibus possederunt Ecclesiamque magnis priuilegijs dotatam gubernarunt vsque in annum 1298. quo Wilhelmus Abbas Florinensis Ioanni Lotharingiæ Du ci omnium suorum honorum in Orpio medietatem vendidit ac 1301. reliqua cum iure patronatus eique annexa Ioanni Abbatii Bonæ Spei Ordinis Præmonstratensis in Hannonia: quo dein anno 1339. Ecclesia cum adjunctis ad cœnobiū Tungerloense est devoluta, quam ab eo tempore vsque huc Religiosi eiusdem cœnobij gubernarunt & gubernant.

Orpium verò situm medio itinere inter Thenis & Namurcum fuit olim pagus celebris & potens, nunc ad longe tenuorem fortunam redactus. Solæ Reliquiæ S. Adeliæ, ad quas ex vicinijs & longinquo magnus est fluxus, hodie famosum faciunt.

DISSERT.

